

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010591
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4321010591.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej. PhD., v trestnej veci obžalovaného G. R. (ďalej len obžalovaný), pre zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice (ďalej len prokurátor), proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 02.02.2023, sp. zn. 4T/86/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 13. júna 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice č. 2 Pv 139/20/4402 zo dňa 11.06.2021 pre skutok kvalifikovaný ako zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase o XX:XX h na presne nezistenom mieste v okrese Levice zo svojho mobilného telefónu zn. S. A. MI U. 4, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX pripojeného k sieti internet cez IP adresu XXX.XXX.XX.XX prostredníctvom mobilnej aplikácie G. sociálnej siete W. pod menom užívateľa G. R. bez sprievodného textu zaslal fotografiu s označením 8d c37c2c8f43 39941 e61 c9e9ce6ab61.jpg vyobrazujúcu pohlavný orgán neznámej osoby ženského pohlavia vo veku 10-12 rokov v sexuálne dráždivej póze, fotografiu s označením 45005acd5590eba7160494bee398be30.jpg vyobrazujúcu pohlavný orgán neznámej osoby ženského pohlavia vo veku 12-15 rokov v sexuálne dráždivej póze, fotografiu s označením 72edb313ebc40dcd841 e371145738b0a.jpg vyobrazujúcu úplne obnaženú spodnú časť tela neznámej osoby ženského pohlavia vo veku 12-15 rokov v sexuálne dráždivej póze v rámci skupinovej komunikácie adresátom vystupujúcim pod užívateľským menom E. F., G. H., N. Q., N. D., G. D. a W. L., pričom uvedené fotografie boli z dôvodu nevhodného obsahu a porušenia noriem sociálnej siete W. bezprostredne po ich odoslaní zablokované poskytovateľom, a spolu s nimi následne aj účet obvineného, a adresáti sa s ich obsahom nemali možnosť oboznámiť, pretože skutok nie je trestným činom.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, napadla prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice, Mgr. Lenka Servická, (ďalej len prokurátorka). V jeho písomných dôvodoch poukazovala na napadnutý rozsudok, ktorý považovala za nesprávny, ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku, poukazovala na odlišnosť sociálnych sietí Polec a Facebook v súvislosti s úpravou povinností užívateľov zabezpečovať alebo chrániť svoj obsah, obžalovaný nemusel prekonať žiadne prekážky, pretože fotografie boli voľne dostupné, čo však neznamená ich legalitu, preto nie je možné prijať argumentáciu obžalovaného. To, že v telefóne obžalovaného nebolo zistené, že by vyhľadával zdroje s obsahom detskej pornografie, alebo kontakty na mladšie dievčatá, ho nezavaruje viny. Ďalej uvádzala, že subjekt žalovaného trestného činu je všeobecný, obžalovaný si uvedomoval sexuálny charakter rozširovaného obsahu. Poukazovala na to, že jej námietky voči otázkam obhajcu na znalkyne, ktoré považovala

za neprípustné, neboli zaznamenaná do zápisnice. Neistú odpoveď znalkyne však súd v odôvodnení napadnutého rozsudku formuloval bez akýchkoľvek pochybností, resp. identifikácia jedinca nespadá do odbornej kompetencie znalkyne. Uviedla, že ak mal súd I. stupňa pochybnosti s totožnosťou osôb, mal pribrať do konania znalca z príslušného odboru a odvetvia. Podľa jej názoru obžalovaný vedel, že sa jedná o maloleté osoby, resp. bol s tým minimálne uzrozumený, pretože minimálne musel byť oboznámený s tým, ako vyzerá pohlavný orgán dospelšej osoby ženského pohlavia. Keďže obžalovaný má priateľku, je možné dôvodne predpokladať, že v tejto oblasti má skúsenosti. Pohlavné orgány na fotografiách objektívne nespĺňajú kritéria vzhľadu pohlavných orgánov dospelšej osoby. Obhajobu obžalovaného nepovažovala za dôvodnú, pretože „svoje subjektívne vnímanie veku vyobrazených osôb oprel výlučne o domnienku ich legality s prihliadnutím na verejnú dostupnosť na platforme Pókec“. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. b/ Tr. por. a vec vrátiť súdu I. stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V doplnení odvolania poukazovala na to, že šetrením zistila, že spoločnosť Pókec neblokovala ani nenahlasovala nezákonný obsah polícií. Zistila, že jedna z fotografií patrí konkrétnej osobe, ktorá bola súčasťou prípadu šetreného v Českej republike.

Na verejnom zasadnutí :

- prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na písomných dôvodoch odvolania, navrhla odvolaniu vyhovieť a podľa § 321 odsek 1 písm. b/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek 1 Tr. por. vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol,
- obžalovaný uviedol, že sa jednalo o preposielanie fotografií a nie o nich sťahovanie, ženy, ktoré boli na fotografiách považoval za dospelé, nie za maloleté, s tým vedomím fotky spolužiakom preposielal. V rámci celého trestného konania vznikli veľmi významné pochybnosti o preukázaní subjektívnej stránky žalovaného trestného činu, z tohto dôvodu prípadné uznanie viny vo veci považuje za negáciu základnej zásady trestného práva in dubio pro reo. Zdôraznil dôkaz vykonaný v podobe výsluchu MUDr. Stanovičovej a domáhal sa, aby súd odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom a možnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, a to všetko za dodržania zásad tzv. kontradiktórneho procesu zakomponovaných do Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku (strany 2-8) poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov, vrátane obhajoby obžalovaného. V ďalšej časti odôvodnenia (strany 8-12) uviedol aj rozsiahle právne úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení dôkazov ako aj právne závery, ku ktorým dospel.

Súd I. stupňa svoj právny záver založil na tom, že sa nepodarilo preukázať zavinenie obžalovaného (či už priamy alebo nepriamy úmysel) vyžadovaný z hľadiska naplnenia subjektívnej stránky žalovaného trestného činu - zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, 2 písm. b/ Tr. zák. teda vedomosti, že prostredníctvom mobilnej aplikácie posielala iným osobám fotografie, ktoré je možné považovať za detskú pornografiu. S jeho právnymi úvahami odvolací súd súhlasí a v podrobnostiach na ne len odkazuje.

V zásade odvolacie námietky prokurátorky sú len opakovaním tých argumentov, ktoré prezentovala v obžalobe i v konaní pred súdom I. stupňa. Tieto však odvolací súd nepovažuje za dôvodné, pretože predstavujú len jej vlastný názor na dôkazy a ich vlastné hodnotenie. V tejto súvislosti - a to nad rámec argumentácie súdu I. stupňa - odvolací súd uvádza, že je to práve prokurátor, ktorý podaním obžaloby na súd považuje výsledky vyšetrovania (prípravného konania) za také, že odôvodňujú podanie obžaloby a postavenie obvineného pred súd. Teda prokurátor predstupuje pred súd s obžalobou, ktorej

dôvodnosť odvodzuje od vykonaných dôkazov, čím nesie plnú zodpovednosť za to, že tieto boli vykonané v prípravnom konaní v súlade so zákonom (má nad ním dozor- § 230 ods. 1 Tr. por.) a v dostatočnom rozsahu. Pokiaľ prokurátor v konaní pred súdom neunesie dôkazné bremeno, má to spravidla za následok oslobodenie obžalovaného spod obžaloby. Dôkazné bremeno sa pritom viaže k dokázaniu všetkých znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, vrátane subjektívnej stránky (zavinenia).

Prokurátorka minimálne eventuálny úmysel obžalovaného - vedomosť, že disponuje detskou pornografiou - odvodzuje od odborného vyjadrenia pediatričky MUDr. Stanovičovej, príp. zo skúseností, ktoré mal obžalovaný získať vo svojom súkromnom živote.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že závery znalkyne sú postačujúce len na prijatie záveru, že na predmetných fotografiách je zachytený materiál, ktorý by napĺňal zákonné znaky detskej pornografie.

Na uznanie viny u obžalovaného však bolo potrebné jednoznačne preukázať jeho vedomosť, príp. minimálne uzrovenie, že sa jedná o takýto materiál. Toto nie je možné vyvodiť ani z odborného vyjadrenia ani z výsluchu znalkyne a už vôbec nie zo súkromného života odsúdeného (k tomuto nebol vykonaný ani jeden dôkaz). Na toto nepostačí len názor, presvedčenie a všeobecné formulácie prokurátorky. Takýto názor, aby mohol byť akceptovaný z hľadiska uznania viny obžalovaného, aj musí byť podopretý (odôvodnený) vykonanými dôkazmi. A práve takéto dôkazy prokurátorkou predložené súdu neboli čím sa obžaloba dostala do stavu dôkaznej núdze v otázke preukázania subjektívnej stránky žalovaného trestného činu. V tomto smere ani jej argumentácia v doplnení odvolania nebola spôsobilá odôvodniť zmenu v právnom závere o nepreukázaní priameho úmyslu obžalovaného. Čo sa týka nepriameho úmyslu, situácia je v zásade rovnaká. Čisto teoreticky by jeho existencia mohla byť preukázaná dôkazmi, ktoré mohli a mali byť vykonané už v samom počiatku trestného stíhania, kedy malo byť vyšetrovanie zamerané na zistenie práve toho, čo uvádza prokurátorka v odvolaní. Obžalovaný nedisponuje takýmito odbornými vedomosťami ako uvedená znalkyňa, na základe ktorých by bol schopný posúdiť, či pohlavné ústrojenstvo na fotografiách patrí maloletej alebo dospeljej osobe.

Odvolací súd zdôrazňuje, že zo zásady prezumpcie neviny vyplýva, že nie je povinnosťou obžalovaného preukazovať svoju vinu, ale je potrebné, aby mu vina bola v konaní pred súdom jednoznačne a nespochybniteľne preukázaná.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne iné dôvody na zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Záverom odvolací súd k procesným námietkám prokurátorky uvádza, že táto bola prítomná na hlavnom pojednávaní, na ktorom mala možnosť priamo uplatniť svoje námietky ihneď alebo priamo po skončení hlavného pojednávania. Zo zápisníc o hlavných pojednávaniach z 23.11.2022 a 02.02.2023 vyplýva, že samosudkyňa rozhodla o tom, že zápisnica bude vyhotovená podľa diktátu samosudcu, preto procesne použiteľná je len táto zápisnica a nie aj jej nahrávka a preto je bezpredmetné sa zaoberať „nesúlalom medzi nimi“. Prokurátorka tento nesúlad namieta až v odvolaní, ktoré podala až 09.05.2023, i keď ako sama uvádza zápisnica z 2.2.2023 jej bola doručená dňa 13.3.2023. Neuviedla žiaden dôvod, ktorý jej bránil v podaní návrhu na opravu zápisnice (§ 60 Tr. por.), ani to prečo tak neurobila. Odvolací súd v tejto súvislosti odkazuje na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ aj z dôvodu, že prokurátorka je osobou znalou práva.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)